

عنوان مقاله:

توسعه گردشگری فرهنگی با تاکید بر جاذبه های تاریخی (مطالعه موردی: جاذبه های تاریخی شهر اصفهان)

محل انتشار:

فصلنامه برنامه ریزی رفاه و توسعه اجتماعی، دوره 3، شماره 12 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

مسعود تقوایی - استاد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه اصفهان

اعظم صفرآبادی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

توسعه گردشگری به عنوان یک پدیده فرهنگی، گسترش دهنده فرصت های تبادل فرهنگی بین گردشگر و جامعه میزبان است. شکل، ساختار، فضاها و ساخت و سازه های عمومی و... از عناصر شکل دهنده هویت تاریخی شهرها هستند و احداث این گونه بناها و بسیاری دیگر از ساخت و سازهای شهری، باعث ایجاد کشش بیشتر برای شهرها می شود. گردشگری فرهنگی حرکت انسان ها برای بازدید از جاذبه های فرهنگی است که با هدف به دست آوردن اطلاعات و تجربه جدید، برای ارضای نیازهای فرهنگی صورت می گیرد. اصفهان از جمله شهرهایی است که می توان آن را از میان شهرهای مهم دنیا، مستثنی و منحصر به فرد تلقی کرد این ویژگی ناشی از کالبد شهر است که در مجموع یک واحد منسجم و ارزشمند تلقی می شود و حامل نکته های تفکری و بینشی خاص است. اصفهان نه تنها تبلوری از یک جهان بینی است بلکه با داشتن ده ها جاذبه تاریخی، فرهنگی، مذهبی، طبیعی و.. از نظر تنوع مکانی از بی مانندترین شهرهای موجب محسوب می شود این تحقیق از نوع کاربردی توسعه ای است، بر این اساس برای تحلیل گردشگری فرهنگی تاریخی شهر اصفهان اقدام به شاخص سازی در پنج بعد اقتصادی، رقابتی، اجتماعی و فرهنگی، تسهیلات و خدمات و جذابیت شد و سپس معیارها و زیرمعیارهای تعیین شده در مدل AHP پیاده و ارزیابی شدند. نتایج نشان دهنده رتبه نخست مجموعه نقش جهان و رتبه دوم مجموعه هشت بهشت در بین جاذبه های تاریخی شهر اصفهان است، همچنین براساس مقایسه های زوجی بین معیارها، معیارهای اجتماعی فرهنگی و جذابیت در اولویت بالاتر قرار گرفته اند؛ بنابراین در توسعه گردشگری فرهنگی تاریخی اثر گذارتر هستند.

کلمات کلیدی:

گردشگری فرهنگی، جاذبه های تاریخی، اصفهان، AHP

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/683867>

